

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 21.6.2007 — Suomen tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-163/06 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen — Toimi, jolla ei ole sitovia oikeusvaikutuksia — Euroopan yhteisöjen omat varat — Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämistä koskeva menettely — Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 11 artikla — Viivästyskorot — Ehdollista maksusuoritusta koskevat sopimusneuvottelut — Kieltäytymistä koskevat kirjeet)

(2007/C 235/12)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Suomen tasavalta (asiamies: E. Bygglin)

Valittajan vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Wilms ja P. Aalto)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-177/05, Suomen tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, 9.1.2006 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt tutkimatta sellaista komission päätöstä vastaan nostetun kumoamiskanteen, jonka väitetään sisältyvän kahteen komission kirjeeseen ja jolla komission väitetään kieltäytyneen aloittamasta neuvotteluita yhteisön omina varoina taannehtivasti vaadittujen tullien ehdollisesta maksusuorituksesta (sotilastarvikkeiden tuontiin liittyvät tullit)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Suomen tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 154, 1.7.2006.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 27.6.2007 — Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik v. AOK Rheinland/Hamburg

(Asia C-300/07)

(2007/C 235/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik

Vastaaja: AOK Rheinland/Hamburg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko direktiivin 1 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa ⁽¹⁾ ensimmäisenä vaihtoehtona olevaa edellytystä ”jota rahoittaa valtio” tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan tapausta, jossa valtio velvoittaa henkilön kuulumaan johonkin sairausvakuutuslaitokseen ja maksamaan tulojen perusteella määrättyjä vakuutusmaksuja sairauskassaan siten, että nimenomainen sairauskassa vahvistaa maksusuuden, mutta sairauskassat ovat kuitenkin perusteluissa tarkemmin esitetyn yhteisvastuuseen perustuvan rahoitusjärjestelmän vuoksi sidoksissa toisiinsa ja että yksittäisten sairauskassojen veloitteiden täyttämisen on varmistettu?
- b) Onko direktiivin 1 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa toisena vaihtoehtona olevaa edellytystä, jonka mukaan laitoksen ”johto on näiden laitosten valvonnan alainen”, tulkittava siten, että se täyttyy, kun valtio harjoittaa laillisuusvalvontaa, joka koskee sekä meneillään olevia että tulevia liiketoimia, ja kun valtiolla on mahdollisesti käytössään lisäksi muita perusteluissa kuvailtuja puuttumismahdollisuuksia tämän osalta?
- 2) Jos ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen a tai b kohtaan vastataan myöntävästi, onko direktiivin 1 artiklan toisen kohdan c ja d alakohtaa tulkittava siten, että sellaisten tuotteiden käyttöön asettaminen, jotka valmistetaan ja mukautetaan yksilöllisesti kunkin asiakkaan tarpeita vastaaviksi ja joiden käyttö on neuvottava kullekin asiakkaalle yksilöllisesti, on luokiteltava ”tavarahankintoja koskevaksi sopimukseksi” tai ”palveluhankintoja koskevaksi sopimukseksi”? Onko tässä yhteydessä otettava huomioon ainoastaan kyseessä olevien suoritusten arvo?

3) Jos toisessa ennakkoratkaisukysymyksessä tarkoitettu käyttöön asettaminen on luokiteltava tai voidaan luokitella ”palveluksi”, onko direktiivin 1 artiklan 4 kohtaa — erotuksena direktiivin 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu puitejärjestelystä — tulkittava siten, että ”palveluja koskevalla käyttöoikeussopimuksella” tarkoitetaan myös sellaisen sopimuksen tekemistä, jossa

- päätöksen siitä, tehdäänkö toimittajan kanssa, jonka kanssa hankintasopimus on tehty, yksittäisiä sopimuksia, ja missä tapauksissa niitä tehdään, ei tee hankintaviranomainen, vaan kolmas,
- hankintaviranomainen maksaa toimittajalle, jonka kanssa hankintasopimus on tehty, koska lain nojalla yksinomaan hankintaviranomainen on vastuussa velallisena korvauksen maksamisesta ja velvollinen suorittamaan palvelun kolmannelle ja
- ennen kuin kolmas käyttää palveluja, toimittajan, jonka kanssa hankintasopimus on tehty, ei tarvitse suorittaa eikä pitää saatavilla minkäänlaisia palveluja?

(¹) EUVL L 134, s. 114.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) on esittänyt 19.1.2007 — Termoraggi S.p.A. v. Comune di Monza y.m.

(Asia C-323/07)

(2007/C 235/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Termoraggi S.p.A.

Vastaajat: Comune di Monza y.m.

Ennakkoratkaisukysymykset

Voidaanko 18.6.1992 annetun direktiivin 92/50/ETY 6 artiklaa (¹) soveltaa tässä asiassa kyseessä olevaan kysymykseen, ja miten kyseistä artiklaa on tulkittava selvitetessä sitä, ovatko riidanalaiset päätökset, sellaisina kuin ne on esitetty tämän ennakkoratkaisupyyntöön perusteluosassa, yhteisön lainsäädännön mukaisia

(¹) EYVL L 209, s. 1–24.

Kanne 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-335/07)

(2007/C 235/15)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: I. Koskinen, M. Patakia ja S. Pardo Quintillán)

Vastaaja: Suomen tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että koska Suomen tasavalta ei ole vaatinut kaikkien yli 10 000 asukasvastineluvun taajamista peräisin olevien viemäroityjen jätevesien tehokkaampaa käsittelyä, Suomen tasavalta on jättänyt täyttämättä yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (¹) 5 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan mukaiset velvollisuutensa;
- Suomen tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Suomen kaikkia vesiympäristöjä on pidettävä direktiivissä 91/271/ETY tarkoitettuina haavoittumiselle alttiina alueina. Näin ollen velvoitetta huolehtia siitä, että kaikki viemäroidyt yli 10 000 asukasvastineluvun taajamien jätevedet on käsiteltävä tehokkaammin sovelletaan koko Suomen alueella. Typpi on merkittävä tekijä rehevöitymisessä osissa Selkämerta, se on hallitseva tekijä Saaristomerellä ja Suomenlahdella. Itämeren keskiosa on typpirajoitteinen keväällä. Näiden alueiden rehevöityminen on kiistatonta. Sekä typpi- että fosforikuormituksen vähentäminen auttaisi estämään kasviplanktonin kevät- ja kesäkukintoja. Se, että Suomi ei ole huolehtinut typen poistosta kaikista yli 10 000 asukasvastineluvun taajamien viemäroidyistä yhdyskuntajätevesistä, rikkoo direktiivin 91/271/ETY 5 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa.

(¹) EYVL L 135, s. 40.